

Sygn. akt III APz 21/12

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dorota Goss-Kokot
Protokolant:	inspektor ds. biurowości Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko R. N.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda M. B.

na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu VI Wydział Pracy

z dnia 14 września 2012 r. sygn. akt VI P 12/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 września 2012r. Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił wniosek powoda M. B. o zwolnienie od kosztów sądowych.

Z uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego wynika, że powództwo M. B. o zapłatę kwoty 132.000 zł zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 24 lipca 2012r.

Wnosząc apelację powód wniósł jednocześnie o zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych. Powód ma 35 lat, posiada spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu o powierzchni 34m², jego oszczędności stanowią kwotę 2.000 zł, jest właścicielem samochodu osobowego marki S. o wartości ok. 20.000 zł.

Powód nie pracuje od 2.09.2011r. Nie osiąga żadnych dochodów, utrzymuje się z oszczędności. Odbywa studia doktoranckie co w jego ocenie ogranicza jego możliwości zarobkowe.

Oddalając wniosek powoda Sąd Okręgowy wskazał, że nie należy on do grona osób ubogich którzy mogą skorzystać z dobrodziejstwa prowadzenia procesu na koszt Skarbu Państwa.

Powód jest młodym człowiekiem i rozpatrywanie wniosku musi mieć miejsce nie tylko w aspekcie jego aktualnego stanu majątkowego ale także w odniesieniu do możliwości zarobkowych. Powód bowiem ukończył wyższe studia

prawnicze, zdał egzamin komorniczy i został powołany na stanowisko asesora komorniczego. Posiada więc wykształcenie i umiejętności pozwalające na podjęcie pracy.

Powołując powyższe argumenty Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zastosowania przepisu art. 102 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł profesjonalny pełnomocnik powoda.

Powód zaskarża postanowienie w całości, zarzuca naruszenie przepisu art. 102 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i wnosi o zmianę postanowienia i uwzględnienie wniosku oraz zasądzenie od strony przeciwnej kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela argumentację Sądu Okręgowego wskazującą, że możliwości zarobkowe powoda eliminują go z grupy osób, które mogłyby skorzystać ze zwolnienia od kosztów sądowych.

Skarżący podważając postanowienie Sądu Okręgowego całkowicie pomija fakt, że powód jest młodym, wykształconym mężczyzną, nie posiadającym nikogo na utrzymaniu, z realnymi możliwościami zarobkowymi.

To że powód odbywa studia doktoranckie w ocenie Sądu Apelacyjnego nie ogranicza tych możliwości. Wskazać bowiem należy, że skarżący nie wskazuje tych ograniczeń. Sąd Apelacyjny nie może się również zgodzić ze stanowiskiem skarżącego, że opłata od apelacji jest wydatkiem nagłym. Otóż już w momencie wniesienia pozwu powód powinien się liczyć z taką możliwością, gdyż jego osobiste przekonanie o słuszności pozwu nie jest równoznaczne z wygranym procesem.

Osoba z wyższym wykształceniem prawniczym niewątpliwie dysponuje taką wiedzą.

Sąd Apelacyjny także nie zgadza się ze stanowiskiem skarżącego jakoby w sprawach z zakresu prawa pracy działała zasada prowadzenia przez pracowników procesu na koszt Skarbu Państwa.

Sprawa z zakresu prawa pracy jest sprawą cywilną i co do zasady podlega opłacie sądowej tak jak każdy proces cywilny. Odstępstwa od tej zasady zostały umieszczone w przepisie art. 35 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Jednakże to właśnie ten przepis ustanawia zasadę odpłatności spraw z zakresu prawa pracy jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 50.000 zł.

Tak więc stwierdzenie skarżącego o zasadzie zwolnienia pracowników od ponoszenia opłat sądowych jest całkowicie dowolne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie przepisu art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc oddalił zażalenie powoda.

SSA Dorota Goss-Kokot